పట్నీడి రుద్రయ్య

వర్సెస్

వెలుగుబంట్ల వెంకయ్య తదితరులు

(కె.సుబ్బారావు, రఘుబర్ దయాళ్ మరియు జె.ఆర్. ముధోల్కర్, జె.జె.)

సౌకర్యాలు - మురుగునీటి పారుదల యొక్క సహజ హక్కు - నదీ యాజమాన్య హక్కులు - సహజ నీటి ప్రవాహానికి ఆటంకం కలిగించగలిగితే - అనాదిగా జరుగుతున్న దృగ్విషయం - అర్థం - భారతీయ సులభతర చట్టం, 1882 (5 ఆఫ్ 1882), సెక్షన్లు 7, 11.

వాకాడ కాలువ వరద నీటిలో తమ భూములు ముంపునకు గురికాకుండా ఉండేందుకు 1, 2 మంది తమ సొంత భూమిలో కట్ట కట్టను నిర్మించి కందకాలు తవ్వారు. దాని ఫలితంగా ఉత్తరదిశలో ఉన్న పిటిషనర్ పొలం నుంచి ప్రవహించే వరద నీరు ఒక ఔట్ లెట్ కనుగొనలేక అతని భూమిలో నిలిచిపోయింది, తద్వారా అతని పంటలకు నష్టం వాటిల్లింది. వరదనీటితో సహా తన భూమిపై పడే లేదా ఆక్రమించే అన్ని నీటి యొక్క ఉత్తర దిశలో డ్రైనేజీ హక్కును పిటిషనర్ ఆధారం చేసుకున్నాడు, మరియు తన భూమిపై పడే నీటిని దిగువ భూములకు పారవేయడానికి ఉన్నత భూమి యజమాని యొక్క సహజ హక్కుపై కాదు. పిటిషనర్ భూమి ముంపు అసాధారణం, అసాధారణం లేదా అప్పుడప్పుడు జరిగినది కాదని, ప్రకృతిలో ప్రతి సంవత్సరం జరిగే సంఘటన అని, ఇది అనాదిగా జరుగుతున్న సంఘటన అని కింది కోర్టులు గుర్తించాయి. పొలాల్లో వరదలు రావడం అనాదిగా వస్తున్న సంఘటన కాదని, అసాధారణమైనదని, నీరు అందరికీ ఉమ్మడి శత్రువు అని, గట్లు నిర్మించడంలో, కందకాలు తవ్వడంలో

1, 2 నిందితులు తమ హక్కుల పరిధిలో ఉన్నారని హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది. నీటి ప్రవాహానికి దాని సహజ దిశలో అడ్డంకిని సృష్టించే హక్కు ఒక వ్యక్తికి ఉందా అనేది పాయింట్.

ఒక 'దృగ్విషయం' మొదటిసారి సంభవించిన తేదీ ఒక వ్యక్తి జ్ఞాపకాలలో లేకపోతే లేదా పురాతన కాలం యొక్క పొగమంచులో కప్పబడి ఉంటే అనాదిగా జరుగుతోందని చెప్పవచ్చు. అందుబాటులో ఉన్న సాక్ష్యాల ఆధారంగా కోర్టు ఈ దృగ్విషయం ప్రారంభమైన ఖచ్చితమైన సంవత్సరాన్ని నిర్ధారించలేకపోయినప్పుడు, ఈ దృగ్విషయం అనాదిగా సంభవిస్తుందని సరైన అంచనా.

అంతేకాక, నదీతీర యజమానికి ఉన్న ఏకైక హక్కు అసాధారణ వరదల నుండి తనను తాను రక్షించుకోవడమే, కానీ అప్పుడు కూడా ప్రవాహం దాని సహజ మార్గంలో ప్రవాహాన్ని అడ్డుకునే హక్కు అతనికి ఉండదు. దిగువ భూమి యజమాని ఒక కరకట్టను సృష్టించడం ద్వారా నీటి సహజ ప్రవాహానికి ఆటంకం కలిగిస్తే, అతను ఆ నీటికి సహజ ప్రవాహానికి ఆటంకం కలిగిస్తాడు. వరదనీరు ఒక రకంగా ఉంటే ఆ నీరు కేవలం వర్షపు నీరు కాదు, వరద నీరు ఎగువభూములకు లోనయ్యేదంటే పెద్దగా తేడా ఉండదు.

ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో 1, 2 ప్రతివాదులు కట్టడం, తవ్విన కందకాల వల్ల వరద నీరు నిలిచిపోవడం దుర్మార్గమైన చర్య.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: 1958 సివిల్ అప్పీల్ నెం.2.

మద్రాసు హైకోర్టు 1949 రెండవ అప్పీలు నెంబరు 24 లో 1953 డిసెంబర్ 18 న ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీ నుంచి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు చేశారు.

పిటిషనర్ తరపున కె.భీమశంకరం, టి.వి.ఆర్.తాతాచారి వాదనలు వినిపించారు .

కె.ఆర్. చౌదరి, ప్రతివాదులకు నెం.1 మరియు 2.

1961, ఏప్రిల్ 10. ఈ మేరకు జస్టిస్ ముధోల్కర్ తీర్పు వెలువరించారు- కింది రెండు కోర్టుల డిక్రీలను తిప్పికొడుతూ మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన రెండో అప్పీలులో ఇచ్చిన తీర్పు నుంచి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా చేసిన అప్పీలు ఇది.

పిటిషనర్ వేములవాడ గ్రామంలోని సర్వే నంబరు 159 యజమాని కాగా, నిందితులు 1, 2 సర్వే నంబరు 159 కి ఉత్తరాన ఉన్న సర్వే నంబరు 158 యజమానులు. సర్వే నంబరు 158 కు ఉత్తరాన ఉన్న పొలం యజమాని నెం.3. సర్వే నంబరు 159 కి దక్షిణాన పిటిషనర్ సోదరుడికి చెందిన సర్వే నంబరు 160 ఉంది. ఈ పొలానికి అవతల మరియు దక్షిణాన ఒక "సమాంతర కాలువ" ఉంది, దీనిలోకి వాకాడ కాలువ యొక్క నీరు ప్రవహిస్తుంది, మరియు తుల్యాభాగ కాలువ రెండూ పడమర నుండి తూర్పుకు ప్రవహిస్తాయి. సమాంతర కాలువ ఒక కృత్రిమ కాలువగా, తుల్యాభగ సహజ కాలువగా కనిపిస్తుంది. సర్వే నెంబరు 160 కి తూర్పున రెండు ఫర్లాంగుల దూరంలో సర్వే నెంబరు 150 కి తూర్పు చివరన సమాంతర కాలువ అకస్మాత్తుగా ముగుస్తుంది.

సర్వే నంబరు 160, 159 లో పడే వర్షపు నీరు సర్వే నంబరు 158 మీదుగా ఉత్తర దిశలో ప్రవహించి మ్యాప్ లో చూపించిన మురుగు కాల్వలోకి చేరి ఈఈ అక్షరాలతో సూచిస్తుంది. సాధారణ సమయాల్లో ఈ కాలువలోని నీరు దక్షిణం వైపు ప్రవహించి తుల్యాభగ కాలువలో ఖాళీ అవుతుంది.

దావా వేయడానికి కొంత కాలం ముందు ప్రతివాదులు 1 మరియు 2 తమ స్వంత భూమిలో సుమారు తూర్పు-పడమరగా ఒక గట్టును నిర్మించారు. దీని ఎత్తు 3 నుంచి 8 వరకు, వెడల్పు 16 వరకు ఉంటుందని కమిషనర్ తెలిపారు. దీని పొడవు 1580 అని కమిషనర్ నివేదించారు. కట్ట

నిరంతరంగా ఉండదని, అందులో కొన్ని అంతరాలు ఉన్నాయని తెలుస్తోంది. గట్టుకు దక్షిణంగా 5 కిలోమీటర్ల దూరంలో 15 వెడల్పు, 2 నుంచి 4 లోతులో పలు కందకాలు తవ్వారు. ఈ కందకాలు పార్టీల పొలాలను వేరు చేసే కాలిబాట వెంట నడుస్తాయి. ప్రతివాదులు 1, 2 చేసిన పనుల ఫలితంగా తన పొలం నుంచి ఉత్తరదిశలో ప్రవహించే వరద నీరు బయటకు రాలేక తన భూమిలో నిలిచిపోయిందని, తద్వారా తన పంటలకు నష్టం వాటిల్లుతుందని పిటిషనర్ ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. అంతేకాకుండా గుంతలు తవ్వడం వల్ల ఫుట్ పాత్ ను ఆనుకుని ఉన్న తన భూమి మట్టం క్రమంగా తగ్గిపోతోందని, ఫలితంగా తన పొలంలోని పై మట్టి కొట్టుకుపోతోందని చెప్పారు. అందువల్ల కందకాలను నింపాలని, తాము నిర్మించిన కట్టలను కూల్చివేయాలని ప్రతివాదులను ఆదేశించాలని కోరారు. వరద నీటితో సహా తన భూమిపై పడే లేదా ఆక్రమించిన మొత్తం నీటికి డ్రైనేజీ హక్కును పిటిషనర్ అనాదిగా ఉపయోగించే హక్కును పేర్కొన్నారు.

భూమి వాస్తవానికి ఉత్తరం నుండి దక్షిణానికి వాలు వేస్తుందని, వర్షపు నీరు మరియు వరద నీరు సహజంగా ఉత్తరం నుండి దక్షిణానికి ప్రవహిస్తాయని మరియు పిటిషనర్ యొక్క ఫిర్యాదు పూర్తిగా ఊహాజనితమని మొదటి ఇద్దరు ప్రతివాదుల వాదన. పిటిషనర్ తన వాదనను నిలుపుకున్న అనాదిగా వాడుకదారు ఉనికిని వారు ఖండిస్తున్నారు. పిటిషనర్ భూమిలో వరద నీరు నిలిచి ఉందని వారు అంగీకరించారు. వాకాడ కాలువలోని కొన్ని గుంతలను ఆ గ్రామానికి చెందిన రైతులు మూసివేయడం వల్ల భారీ వర్షాల సమయంలో ఆ కాలువలో పేరుకుపోయిన నీరు దాని సహజ ప్రవాహాన్ని కనుగొనలేక, పిటిషనర్లతో సహా అనేక మంది భూములను ముంచెత్తిందని వారు పేర్కొన్నారు. వాకాడ కాలువ వరదనీటిలో తమ భూములు ముంపునకు గురికాకుండా కాపాడేందుకు, పిటిషనర్ తన పొలంలో తగిన

ప్రదేశాల్లో ఆనకట్టలు నిర్మించి వాకాడ కాలువ వరద నీటిని వెనక్కి పంపేందుకు వీలుగా ఈ కట్టను ఏర్పాటు చేశారు.

కింది రెండు న్యాయస్థానాలు ఈ క్రింది వాస్తవాలను కనుగొన్నాయి :

(1) భూమి ఉత్తర దిశలో క్షీణిస్తుంది.

(2) 158, 159 మరియు 160 క్షేత్రాలతో సహా అనేక పొలాలు తూర్పు మరియు పడమర సరిహద్దుల వెంబడి ఎత్తైన ఒక రకమైన బేసిన్లో ఉన్నాయి, దీనిలో అన్ని వైపుల నుండి డ్రైనేజీ మరియు వర్షపు నీరు పేరుకుపోతుంది.

(3) సాధారణంగా బేసిన్ కు ఆనుకుని ఉన్న భూముల నుంచి మిగులు జలాలు, బేసిన్ లోని భూమిపై పడే వర్షపు నీరు ఉత్తరం నుంచి బయటకు వచ్చి ఉత్తర-దక్షిణంగా ప్రవహించే డ్రైనేజీ ఛానల్ ఈఈలో చేరి తుల్యాభాగ కాలువలోకి చేరుతుంది.

(4) భారీ వర్షాల కారణంగా తుల్యాభగ కాలువ ఉప్పొంగినప్పుడల్లా బేసిన్ లో పేరుకుపోయిన వరద నీరు ఛానల్ ఈఈ గుండా ప్రవహించలేక ఉత్తర దిశలో కొంగోడు చానల్ అని పిలువబడే మరో కాలువ వైపు ప్రవహిస్తుందని, ఇది అనాదిగా జరుగుతున్నది.

(5) భారీ వర్షం కురిసినప్పుడల్లా వాకాడ కాలువ ఉప్పొంగుతుంది మరియు వరద సర్వే నెంబరు 153 నుండి 160 వరకు నీరు వస్తుంది.

(6) ఇది అనాదిగా జరుగుతోందని, ఇటీవలి కాలంలో చేసిన ఒక పని వల్ల ఇది జరిగిందని ప్రతివాది వాదన సరైనది కాదు.

(7) ఉత్తరం వైపు నీటి ప్రవాహంలో పిటిషనర్ భూమి ముంపునకు గురికావడం అసాధారణమైనది, అసాధారణమైన వరదలు లేదా అప్పుడప్పుడు కాదు, కానీ ఇది ప్రకృతి యొక్క సాధారణ మార్గంలో ప్రతి సంవత్సరం సంభవించే సంఘటన.

అయితే వాకాడ కాలువ ఉప్పొంగడం వల్ల 153 నుంచి 160 వరకు పొలాలు ముంపునకు గురికావడం అనాదిగా జరుగుతున్నది కాదని, 1924 సంవత్సరం తర్వాత మాత్రమే జరుగుతోందని, ఈ భూములకు వరదలు రావడం సాధారణ, సహజ పరిణామం కాదని, అసాధారణమైనదని, నీరు అందరికీ ఉమ్మడి శత్రువు అని హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది. 1 మరియు 2 ప్రతివాదులు కట్టలు నిర్మించడంలో మరియు కందకాలు తవ్వడంలో వారి హక్కులకు లోబడి ఉన్నారు. ప్రతివాదులు తీసుకుంటున్న చర్యలను అడ్డుకునే హక్కు పిటిషనర్ కు లేదని, పొరుగువారి భూమిపై వరద నీరు ప్రవహించడానికి అనుమతించే ఆచారం ఇంతవరకు ఏర్పాటు చేయలేదని హైకోర్టు పేర్కొంది.

హైకోర్టు వాస్తవానికి అప్పీలేట్ కోర్టు నుండి కొన్ని అదనపు ఫలితాలను కోరింది మరియు వాకాడ డ్రైనేజీ నీటిని నిర్దిష్ట పాయింట్లకు మించి విడుదల చేయడానికి పిటిషనర్ వాదించినట్లుగా అనాదిగా వినియోగదారుడు ఉన్నారా అనేది లేవనెత్తిన ప్రశ్నలలో ఒకటి. పిటిషనర్ తన పొలం నుంచి వరదనీటిని ప్రతివాదులపైకి మళ్లించడానికి తాను పేర్కొన్న హక్కుకు సంబంధించి పాతకాలపు వినియోగదారును నిరూపించలేకపోయారని నిర్ధారణకు వచ్చిన హైకోర్టు ఈ అంశంపై కింది అప్పీలేట్ కోర్టు ఇచ్చిన స్పష్టమైన తీర్పును విస్మరించింది. హైకోర్టు అనుసరిస్తున్న వైఖరికి సమర్థన లేదని భావిస్తున్నాం.

తన తీర్పులోని 17 వ పేరాలో ఈ విధంగా పేర్కొంది.

పురాతన కాలం నుంచి వరదనీరు, అలాగే మిగులు జలాలు, వాకాడ, వేములవాడల నుంచి వచ్చే నీరు అన్నీ కలిసి సూట్ భూములు ఉన్న ఊయలు లేదా బేసిన్ గుండా ఉత్తరం వైపు ప్రవహిస్తున్నాయని, తుల్యాభగలో నీటి మట్టం ఉన్నప్పుడు ఆ నీటి ప్రవాహాన్ని అంగీకరించలేమని సాక్ష్యాధారాలతో రుజువైంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో, సదరు నీరు పిటిషనర్ పొలాల నుండి ప్రతివాదుల పొలాలు మరియు అంతకు మించిన పొలాల మీదుగా ఉత్తరం వైపుకు వెళ్లడం అనాదిగా ఆనవాయితీగా వస్తోంది".

రిమాండ్ తర్వాత దిగువ అప్పిలేట్ కోర్టు తన నిర్ధారణను పునరుద్ఘాటించింది మరియు దాని ఫలితాల యొక్క 14 వ పేరాలో ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాలపై మరియు నేను పైన ఇచ్చిన కారణాల వల్ల మౌఖిక సాక్ష్యం సరిపోదని నేను అభిప్రాయపడుతున్నాను, కానీ అందుబాటులో ఉన్న చాలా తక్కువ సాక్ష్యాలు మరియు కేసు యొక్క సంభావ్యతలు మరియు పి.డబ్ల్యు. 4 యొక్క సాక్ష్యాలపై మరియు స్థానిక డ్రెయిన్ ఎగ్జిబిట్ పి - 4 ఉనికికి స్పష్టమైన సూచనపై ఆధారపడుతున్నాను. నేను వాకాడను కనుగొంటాను. డ్రెయిన్ నీరు సమాంతర కాలువలోకి మరియు ఇఇ మరియు ఎఫ్ ల ద్వారా తుల్యాభాగా కాలువలోకి చాలా కాలం పాటు వచ్చి ఉండాలి, కనీసం 1920 సంవత్సరం నుండి".

అంతకుముందు దిగువ అప్పిలేట్ కోర్టు తన ఉత్తర్వుల్లో ఇలా పేర్కొంది .

"నా అభిప్రాయం ప్రకారం సమాంతర కాలువ కనీసం 1924 సంవత్సరం నుండి, అంతకు చాలా సంవత్సరాల ముందు నుండి ఉనికిలో ఉండాలి".

సవరించిన తీర్పులో కూడా అప్పిలేట్ కోర్టు ఈ దృగ్విషయం ప్రారంభమైన ఖచ్చితమైన సంవత్సరాన్ని నిర్ణయించలేకపోయిందని స్పష్టమవుతుంది. కాబట్టి, ఈ కేసులో లభించిన సాక్ష్యాధారాలను బట్టి ఈ దృగ్విషయం అనాదిగా తెలిసినదేనని సరైన నిర్ధారణకు రావాల్సి ఉంటుంది. ఒక దృగ్విషయం ప్రారంభ తేదీ మానవుని స్మృతిలో లేనప్పుడు లేదా దాని ప్రారంభ తేదీ పురాతన కాలం యొక్క పొగమంచులో కప్పబడినప్పుడు అనాదిగా జరుగుతోందని చెబుతారు. దిగువ అప్పీలేట్ కోర్టు తన పరిశోధనలో 1920 మరియు 1924 సంవత్సరాలను ప్రస్తావించింది, కాని ఈ దృగ్విషయం మొదటిసారి 1924 లో లేదా 1920 లో కూడా గమనించబడిందని చెప్పలేదు. ఈ దృగ్విషయం ఇన్నేళ్ళలో జరుగుతోందని, అంతకు ముందు చాలా సంవత్సరాలుగా ఇది జరిగి ఉంటుందని స్పష్టం చేసింది.

పిటిషనర్ వాదనకు ఆధారం ఎగువ భూమి యజమాని తన భూమిలో పడే నీటిని దిగువ భూములకు తరలించే సహజ హక్కు కాదు, కానీ ఈ హక్కును అనాదిగా 1 మరియు 2 ప్రతివాదుల భూమికి సంబంధించి ఉపయోగిస్తున్నారు. కింది అప్పీలేట్ కోర్టు ఈ విషయంలో తనకు అనుకూలంగా ఉందనే వాస్తవాన్ని కనుగొనడంతో ఆయన దావా విజయవంతమవ్వాలి.

కొన్ని ఆంగ్ల నిర్ణయాలను అనుసరించి, నీరు ఉమ్మడి శత్రువు అని, దాని నుండి తనను తాను రక్షించుకునే హక్కు ప్రతి భూమి యజమానికి ఉందని, ముఖ్యంగా వరదలు వంటి అసాధారణ దృగ్విషయం యొక్క వినాశనం నుండి తనను తాను రక్షించుకునే హక్కు ఉందని హైకోర్టు నిర్ధారణకు

వచ్చింది. హైకోర్టు ఆధారపడిన కొన్ని కేసులు నదీతీర యజమానుల హక్కులకు సంబంధించినవి కావు కాబట్టి అవి ఖచ్చితంగా సముచితమైనవి కావు.

వరదల వల్ల పిటిషనర్ కు, ప్రతివాదులకు నష్టం వాటిల్లడం అసాధారణ పరిణామమని హైకోర్టు అభిప్రాయపడినట్లు తెలుస్తోంది. ఇక్కడ కూడా హైకోర్టు తప్పు చేసింది, ఎందుకంటే దిగువ అప్పిలేట్ కోర్టు ఈ వరదలు సాధారణ సంఘటన అని కనుగొంది. భారతీయ ఈజ్మెంట్స్ యాక్ట్, 1882 (5 ఆఫ్ 1882) లోని 7 వ సెక్షన్ (1) ప్రకారం ఒక హక్కు ఉన్న చోట, అధిక భూమి యజమాని తనకు వచ్చిన వరద నీటిని కూడా దిగువ భూమికి పంపవచ్చు, వరద స్థానికంగా సాధారణ లేదా కాలానుగుణంగా సంభవించే ఏ సందర్భంలోనైనా. వాటర్స్ అండ్ ల్యాండ్ డ్రైనేజీ (6 వ ముద్రణ, పుట 191)పై కౌల్సన్, ఫోర్బ్స్ రాసిన ఒక భాగాన్ని, నీల్డ్ 5 లో తీర్పులోని ఒక భాగాన్ని హైకోర్టు ఉటంకించింది. లండన్ & నార్త్ వెస్టర్న్ రైల్వే (2) తన నిర్ధారణలకు మద్దతుగా. కౌల్సన్ & ఫోర్బ్స్ లోని ప్యాసేజ్ లో వరద నీటిని తన పొరుగువారి ఆస్తిలోకి మళ్లించడానికి భూమి యజమాని చురుకైన చర్యలు తీసుకోకూడదని పేర్కొన్నారు. ఇక్కడ, 1 మరియు 2 ప్రతివాదులు నిర్మించిన ఆనకట్ట పిటిషనర్ భూమి నుండి ప్రతివాది భూమికి వరద నీరు వెళుతుంది, కాబట్టి ఈ మార్గం హైకోర్టు ముగింపుకు మద్దతు ఇవ్వదు. నీల్డ్ విషయంలో ((1874) ఎల్.ఆర్. 10 ఎక్స్. 4.) నిర్ణయం "ఉమ్మడి శత్రువు" సిద్ధాంతంపై ఆధారపడి ఉంది. అలాంటప్పుడు కూడా హైకోర్టు తీర్పునకు వ్యతిరేకంగా కొన్ని పరిశీలనలు ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు: "సహజసిద్ధమైన నీటికి ఒక సహజ వనరు ఉన్నచోట, దానిని తగ్గించే హక్కు ఎవరికీ లేదు, అలా చేస్తే, తన చర్య వల్ల గాయపడ్డ ఎవరికైనా, చెడు చేసే నీరు నీటి ప్రవాహంలోకి ఎక్కడ వచ్చినా, అతను కొంత అర్హతతో బాధ్యత వహిస్తాడు." వాస్తవానికి, ఆ కేసులో కోర్టు సహజ నీటి ప్రవాహం వెంట ప్రవహించే నీటి

గురించి వ్యవహరిస్తుంది. కానీ నీటి ప్రవాహానికి దాని సహజ దిశలో అడ్డంకిని సృష్టించే హక్కు ఒక వ్యక్తికి ఉందా అనేది పాయింట్. ఇప్పుడు ఎగువన ఉన్న నీరు గురుత్వాకర్షణ శక్తి ద్వారా దిగువ భూమిపైకి ప్రవహించాలి. ఒక కరకట్టను సృష్టించడం ద్వారా దిగువ భూమి యజమాని నీటి సహజ ప్రవాహానికి ఆటంకం కలిగిస్తే, అతను ఆ నీటి కోసం సహజ ప్రవాహాన్ని అడ్డుకుంటాడు. ఎగువ భూములను కాలానుగుణంగా ఏ రకంగా ప్రభావితం చేస్తారో ఆ నీరు కేవలం వర్షపు నీరు కాదు, వరద నీరు అని చిన్న తేడా ఉంటుంది.

ఇంగ్లాండులో మురుగునీటి పారుదల కమీషనర్ల పర్యవేక్షణలో దేశమంతటా సాధారణ కాలువలను ముందుగా విస్తరించడం వలన ఉపరితల నీటి ప్రవాహ హక్కులపై చర్చ అనవసరం అయింది, అందువలన ఈ సమస్యపై ఆధునిక నిర్ణయాలు లేవు. కానీ కామన్ లా రూల్ సివిల్ లా మాదిరిగానే ఉంటుందని పాత ఉదాహరణలు చెబుతున్నాయి. గ్వెర్న్సీలో తలెత్తిన ఒక కేసులో (గిబ్బన్స్ వర్సెస్ లెన్ఫెస్టీ, A.LR 1915 పి.సి. 165.) ప్రివీ కౌన్సిల్ ఆ ద్వీపానికి పౌర చట్ట నియమాన్ని వర్తింపజేసింది. ఇది ఉమ్మడి చట్టం ద్వారా ఆమోదించబడిందని నెల్సన్ వి లో తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని బట్టి తెలుస్తుంది. వాకర్ (1910) 10 సి.ఎల్.ఆర్. 560.).

డోమట్ ప్రకారం పౌర చట్టం యొక్క పాలనను ఫర్న్హామ్ వాటర్స్ అండ్ వాటర్ రైట్స్, వాల్యూమ్ 3 యొక్క 2586 వ పేజీలో ఈ విధంగా ఉదహరించారు:

"జలాలు ఒక భూమి నుండి మరొక భూమికి తమ గమనాన్ని నియంత్రిస్తే, అది స్థల స్వభావం ద్వారా కావచ్చు, లేదా ఏదైనా నియంత్రణ ద్వారా కావచ్చు, లేదా ఒక శీర్షిక ద్వారా కావచ్చు లేదా ఒక

పురాతన ఆస్తి ద్వారా కావచ్చు, ఆ భూమి యజమానులు నీటి యొక్క పురాతన గమనానికి సంబంధించి ఏమీ కనుగొనలేరు. అందువలన, ఎగువ మైదానాలు ఉన్నవాడు నీటి గమనాన్ని వేరే మార్గంలో తిప్పడం ద్వారా లేదా మరింత వేగవంతం చేయడం ద్వారా మార్చలేడు, లేదా దిగువ మైదానం యజమాని యొక్క పక్షపాతంతో దానిలో మరే ఇతర మార్పు చేయలేడు ....

ఈ అంశంపై పాత ఆంగ్ల కేసులను చర్చించిన తరువాత, సాధారణ జావ్ సహజ మార్గాల వెంట వర్షపు నీటి ప్రవాహాన్ని తన సిద్ధాంతాలలో ఒకటిగా భావించిందని, ఉపరితల జలాలను ఉమ్మడి శత్రువుగా ఎదుర్కోవటానికి దాని క్రింద సాధారణ హక్కు లేదని పండిత రచయిత పేర్కొన్నారు. అప్పుడు రచయిత ఇలా అన్నాడు:

"దీనికి సంబంధించి అన్ని న్యాయమైన చర్యలు చాలా సంకుచిత పరిమితులకు పరిమితం చేయబడ్డాయి, అవి ఇంకా పూర్తిగా నిర్వచించబడలేదు. అటువంటి నీరు ఉమ్మడి శత్రువు అని, లేదా ఉమ్మడి చట్టం ప్రకారం దానిపై పోరాడే హక్కు ఉందని సాధారణంగా చెప్పడం తప్పుదోవ పట్టించడం తప్ప మరొకటి కాదు". (పుట 2590).

అమెరికన్ స్టేట్ కోర్టుల నుండి అనేక ఉదాహరణలను చర్చించిన తరువాత, ఉమ్మడి శత్రు సిద్ధాంతం చాలా ఇటీవలి మూలానికి చెందినదని అతను ఎత్తి చూపాడు, పుట 2591 లో అతను గమనించాడు:

"ఆ ఉపరితల జలం ఉమ్మడి శత్రువు కాదు, భూయజమానుడి ఇష్టానుసారం దానితో పోరాడే హక్కు లేదు, ఇదివరకే చెప్పిన సూత్రాల నుండి స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది."

కాబట్టి నదీ పరీవాహక భూములకు సంబంధించిన కేసులకు, వర్తమానానికి సంబంధించిన కేసులకు మధ్య తేడాను గుర్తించాలి. కానీ నీలూ విషయంలో ((1874) ఎల్.ఆర్.10 ఇఎక్స్.4) ఎత్తి చూపినట్లుగా నదీతీర యజమానికి ఉన్న ఏకైక హక్కు అసాధారణ వరదల నుండి తనను తాను రక్షించుకోవడం. కానీ అప్పుడు కూడా ప్రవాహం దాని సహజ మార్గంలో ప్రవాహాన్ని అడ్డుకునే హక్కు అతనికి లేదు (మెంజీస్ వర్సెస్ బ్రెడల్బేన్, (1828) 3 బ్లిగ్ (ఎన్.ఎస్.) 414; 4 ఇ.ఆర్. 138].). ప్రతివాదులు 1 మరియు 2 తమను తాము రక్షించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్న వరదలు అసాధారణమైనవి కావని ఇక్కడ కనుగొన్న విషయాన్ని మనం పునరుద్ఘాటించవచ్చు. కాబట్టి ఈ పరిస్థితుల్లో వారు కట్టిన కట్టను, వారు తవ్విన కందకాలను పిటిషనర్ తాను కోరిన ఉపశమనాలకు అర్హమైన తప్పుడు చర్యగా భావించాలి. ఈ కారణాల వల్ల అప్పీలుకు అనుమతిస్తాం, హైకోర్టు తీర్పును పక్కనపెట్టి, సబార్డినేట్ జడ్జిని పునరుద్ధరిస్తాం. మొత్తం ఖర్చులను రెస్పాండెంట్స్ / ప్రతివాదులు భరిస్తారు.

అప్పీలుకు అనుమతి..